

Pligter. Det er jo en Moral, anvendt paa udenrigspolitiske Forhold, som det ærede Medlem intet Øjeblik tænker paa at anvende paa indenrigspolitiske Forhold og endnu mindre paa private Forhold. Naar det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen paa-tager sig — for at nævne et Eksempel — en økonomisk Forpligtelse, saa falder det ikke det ærede Medlem ind at solde Pen-gene op, og naar Regningen saa kommer, at sige: Ja, undskyld, jeg raader ikke over nogen Midler, altsaa har jeg heller ingen Forpligtelse til at betale, hvad jeg har indgaaet paa at betale. Saaledes bærer det ærede Medlem sig ikke ad, saaledes bærer ingen ordentlig Mand sig ad, og saaledes bærer heller ingen Stat sig ad.

Jeg skal ikke her komme ind paa en ny Omtale af de Forslag, vi har stillet. De byder i Sammenligning med Værnet af 1909 en reduceret Mandskabsstyrke og en reduceret Befalingsmandsstyrke, men de giver til Gengæld den formindskede Styrke en bedre og mere tidsmæssig Ud-rustning, saaledes at det tør antages, at Værnene efter disse Forslags Gennemfø-relse vil blive betydelig bedre egnede til at løse de Opgaver, der kan komme til at paahvile dem nu, end de vil være det under den gamle Ordning. I saa Hen-seende spiller det ogsaa en Rolle, at den Usikkerhed med Hensyn til Fremtiden fjernes, som i de senere Aar forstaaeligt nok har lagt et hemmende Tryk paa Befalingsmændenes Energi og deres Arbejds-lyst, et Tryk, som har fjernet mange dygtige Kræfter fra Hær og Flaade og modvirket ny Tilgang af dygtige Kræfter.

Jeg anbefaler altsaa disse Lovforslag til Vedtagelse ud fra den Opfattelse, at denne Rigsdag er fuldt ud kompetent til at træffe denne Beslutning. Dette er blevet bestridt. Det blev bestridt i Gaar, og et Udtryk for en anden Opfattelse, den Opfattelse, at denne Rigsdag intet Mandat har til at træffe Beslutningen, var flere af de Dagsordener, der blev stillet i Gaar. Disse Dagsordener var Udtryk for den Opfattelse, at denne Rigsdag ikke har Mandat til at træffe Beslutningen. Folke-tinget traf i Gaar sin Afgørelse i dette Stridsspørgsmaal, og jeg ved derfor ikke, hvorfor man har stillet det foreliggende Ændringsforslag, der, om end i en anden Form, dog er et Udtryk for det samme, som Tinget har taget Stilling til. Men da Spørgsmaalet nu er rejst paa ny gennem Mindretallets Ændringsforslag, skal jeg gøre nogle Bemærkninger derom.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch ud-talte i sin Tale i Forgaars, at Gennemførelsen af disse militære Lovforslag be-tegnede et afgørende Brud paa de Løfter, der er afgivet overfor Vælgerne og afgivet af Regeringen overfor Folkenes Forbund. Jeg har set den sidste Paastand tid-ligere i Bladet „Social-Demokraten“, men jeg gik ganske vist ud fra, at man ikke skulde møde den her i dette Ting. Den er nemlig ganske uhjemlet. Den Henstilling, der blev tilsendt en Række Regeringer, deriblandt vor, fra Folkefor-bundet i 1920 og 1921, gaar ud paa, at Staterne i to Aar ikke lader deres sam-lede Rustningsudgifter overstige det for sidste Aar fastsatte Beløb. Det for sidste Aar fastsatte Beløb. Med Ordet „fast-satte Beløb“ kan der jo kun være Tale om det paa Statsbudgettet fastsatte Beløb. Det paa det danske Statsbudget for 1921—22 fastsatte Beløb er 66 995 000 Kr., og det for 1922—23 paa Statsbudgettet fastsatte Beløb er 58½ Mill. Kr. Overfor de saaledes fast-satte Beløb har Regeringen afgivet det Svar, at da intet Parti har stillet Forslag om en Forøgelse af Militærudgifterne, og da Regeringen heller ikke selv paatænker at stille et saadant Forslag, er det usand-synligt, at nogen Forøgelse af de land-og sø- og luftmilitære Udgifter vil ind-træde i Danmark i de to Finansaar, som følger efter den næste Finansperiode. Jeg ved ikke, hvorledes Regeringen skulde svare anderledes, saa længe Forslagene til Forsvarsordningen var under Forberedelse i en Kommission. Men Regeringen har med den største Sindsro kunnet afgive denne Erklæring; intet Parti her i Landet hverken har tænkt paa, ej heller stillet Forslag om Beløb, der vilde overskride Beløbene 66,9 og 58,5 Mill. Kr. De For-slag, vi har stillet, er ikke alene i nøje Overensstemmelse med Regeringens Svar, men de gaar jo videre, idet de iværk-sætter en meget betydelig Nedsættelse af de Beløb, der er fastsat i Stats-budgettet for de to sidste Aar. Disse Beløbs Størrelse har jeg tidligere her i Tinget paapeget, og jeg skal ikke vende tilbage dertil.

Men lige saa uhjemlet, som Paastan-den er om, at disse Lovforslags Gennemførelse vil være i Strid med Løfter, der er givet overfor Folkenes Forbund, lige saa afgørende urigtigt er det, at de skulde være i Strid med Løfter, der er afgivet overfor Vælgerne. Naar Vælgerne vælger Repræsentanter til Folketinget, saa gælder